

בבית המשפט העליון

בש"פ 3519/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: דניאל מהרי

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בסיון התש"ף (11.6.2020)

בשם המבקשת: עו"ד בתשבע אבגז
בשם המשיב: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 11.6.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 19-06-61959 ות"פ 20-02-56127 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. כתבי האישום: בקשה זו מוגשת לנוכח שני כתבי אישום שהוגשו נגד המשיב.

ביום 27.6.2019 הוגש נגד המשיב כתב האישום הראשון, אשר כולל שני אישומים ומייחס למשיב ולאדם נוסף (להלן: הנאשם 2) עבירות של דרישת נכס באיומים (לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)); שוד בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 402(ב) לחוק); ושיבוש מהלכי משפט (לפי סעיף 244 לחוק). לפי האישום הראשון, המשיב והנאשם 2 (להלן ביחד: הנאשמים) קשרו קשר להביא גברים זרים למפגש עם הקטינה א' (להלן: הקטינה), תוך הצגת מצג שווא לפיו הקטינה תספק לאותם גברים שירותי מין בתשלום, ואז לקחת מאותם גברים כספים שלא כדין. ביום 9.6.2019 התכתבה הקטינה עם א.ב, יליד 1984, מסרה לו שהיא בת 17 והציעה לו לבצע עמה מעשים מיניים תמורת 800 ₪. א.ב אסף את הקטינה ממעלה אדומים, והיא ביקשה ממנו לנסוע איתה לפסגת זאב, לאחר שתיאמה זאת עם הנאשמים. הקטינה הובילה את

א.ב למקום מבודד, ולאחר מספר שניות הגיעו לשם הנאשמים ודרשו מ-א.ב לתת להם כסף, תוך שהם צועקים ומאיימים עליו. א.ב מסר להם 800 ₪, והם עזבו את המקום יחד עם הקטינה ונתנו לה 200 ₪.

לפי האישום השני, המשיב החזיק שיק מזויף על סך 18,700 ₪ (להלן: השיק). ביום 9.6.2019 המשיב פנה אל י.ג וביקש ממנו להסיעו בתשלום למספר יעדים יחד עם חבריו, ביניהם הנאשם 2 והקטינה. בתום הנסיעות, טען המשיב כי אין ברשותו כסף, והבטיח ל-י.ג כי ישלם לו 400 ₪ עבור הנסיעות. המשיב מסר ל-י.ג את מספר הטלפון של הקטינה והציע לו לקיים עמה מעשים מיניים, אך י.ג סירב. ביום 10.6.2019 י.ג יצר קשר עם המשיב כדי לקבל את התשלום שהובטח לו. המשיב טען כי הוא מבקש "לפרוט" את השיק כדי לשלם ל-י.ג, וביקש ממנו, בין היתר, להפקיד את השיק בחשבוננו או לאתר עבורו חלפן לצורך פריטת השיק, אך לא עלה בידם לפדות את השיק. בהמשך ביקשו הנאשמים מ-י.ג שיסיעם למקומות שונים, בטענות שווא שכספו נמצא ביעד הבא. לאחר מספר נסיעות סרב י.ג להמשיך להסיעם. הנאשמים טענו כי הכסף נמצא אצל אחות המשיב, ו-י.ג המשיך להסיעם ממקום למקום בשכונת נווה יעקב. הנאשמים אמרו ל-י.ג כי לפתע הצליחו להשיג 400 ₪, מסרו לו 300 ₪ וביקשו ממנו להסיעם ליער בשכונת נווה יעקב, בטענה שהם מבקשים לרכוש שם סמים. הנאשמים הובילו את י.ג למקום מבודד ביער, כשלתע הופיעו שני אנשים – שתיאמו זאת מראש עם הנאשמים – כשאחד מהם מחזיק בסלע והשני בגז מדמיע. הנאשמים ושני האנשים (להלן ביחד: החבורה) איימו על י.ג שימסור לידיהם את הכסף שברשותו, והלה מסר להם 300 ₪ שקיבל מהנאשמים, ולאחר דרישות ואיומים מצד הנאשם 2 מסר לידיהם שעון זהב ו-700 דולר שהיו ברשותו. המשיב עקר ממכוניתו של י.ג "מצלמת דרך" ולקח אותה. החבורה ברחה מהמקום עם השלל.

2. יצוין כי במקביל להגשת כתב האישום הראשון, הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף בגין *קטע הושמט* (להלן: כתב האישום השני), אך ביום 4.9.2019 חזרה בה המבקשת (להלן: המדינה) מכתב אישום זה.

3. ביום 23.2.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף (להלן: כתב האישום השלישי), אשר מייחס לו עבירות של הדחה בעדות בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 246(ב) לחוק) והפרת הוראה חוקית (לפי סעיף 287(א) לחוק). מכתב האישום עולה כי לאחר שהוגש כתב האישום הראשון נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בהחלטתו מיום 12.9.2019 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני

בבית דודתו בירושלים. ביום 8.2.2020 התקשר המשיב לקטינה, עדת תביעה בכתב האישום הראשון, ואיים עליה שאם היא לא תגיד שכל אשר אמרה למטרה הוא שקר, הוא יפגע בה ובמשפחתה. בין היתר, איים המשיב כי "אם את לא הולכת להגיד להם שזה שקר, אני נשבע לך בספר תורה אני לוקח רימונים ומפוצץ לך את כל המשפחה". המשיב גם איים על הקטינה ביישומון "אינסטגרם", וכתב בין היתר "אם את תעשי פדיחה אני נשבע לך החיים שלך מסתיימים לך ולמשפחה שלך".

4. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום הראשון, ביום 27.6.2019 הוגשה לבית המשפט המחוזי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ביום 10.7.2019 הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר. בהחלטה צוין כי המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה אך טוען לכרסום ולקשיים שונים המפחיתים ממשקל הראיות.

תסקיר מעצר בעניינו של המשיב הוגש ביום 29.7.2019. צוין כי למשיב, בן 23, הרשעה קודמת בעבירות סחיטה באיומים והפרת הוראה חוקית, בגינה נדון בין היתר לעונש מאסר בן 4 חודשים; כי הוגשו נגדו שני כתבי אישום בגין עבירות מין והונאה; וכי נפתח נגדו תיק בגין חשד לעבירת אלימות במשפחה, שטרם הוגש בו כתב אישום. עוד צוין כי המשיב שלל צורך טיפולי כלשהו; כי הוא משליך את האחריות על הסתבכויותיו על גורמים חיצוניים; כי הוא מנהל קשרים שוליים; וכי סנקציות שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו. הוערך כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות היא בינונית, וכי תוצאותיהן צפויות להיות ברמת חומרה בינונית. שירות מבחן התרשם כי המפקחים המוצעים שוללים בעייתיות במצבו של המשיב ולא מהווים עבורו דמויות סמכותיות. אשר על כן לא הומלץ לשחררו ממעצר.

ביום 31.7.2019 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד תום ההליכים. ביום 7.8.2019 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר משלים, לאחר שהמשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו והציע חלופת מעצר שטרם נבחנה על-ידי שירות מבחן. ביום 9.9.2019 הוגש תסקיר מעצר משלים (בין לבין, ביום 4.9.2019 חזרה בה המדינה מכתב האישום השני). מהתסקיר עלה כי המפקחות המוצעות, דודתיו של המשיב, מחזיקות בעמדות נורמטיביות, מביעות רצון לסייע לו ומבינות את תפקיד הפיקוח. שירות מבחן המליץ על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני בפיקוח דודתיו. כאמור, ביום 16.9.2019 הורה בית המשפט המחוזי על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית דודתיו, וביום 19.9.2019 הורה בית המשפט המחוזי על הפחתת סכום ההפקדה מ-7000 ₪ ל-6000 ₪.

נא. המשיב הגיש ערר על החלטה זו, ובית משפט זה הורה כי סכום ההפקדה יופחת ויעמוד על 3,500 ₪ (החלטת השופטת ע' ברון מיום 10.10.2019 בבש"פ 6479/19).

ביום 4.2.2020 התקיים דיון בבקשת המשיב לעיון מחדש בתנאי מעצרו, ובית המשפט הורה על פתיחת חלונות התאווררות והכנת תסקיר משלים, שיתייחס לאפשרות להסרת הפיקוח האלקטרוני. ביום 12.2.2020, בעודו נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, נעצר המשיב בחשד להדחה בעדות של הקטינה, וביום 23.2.2020 הוגשו כתב האישום השלישי ובקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים (מ"ת 56157-02-20). ביום 24.2.2020 הגישה המדינה בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר של המשיב במ"ת 62031-06-19 (ההליך שנפתח עם כתב האישום הראשון). לאחר דיון שהתקיים במאוחד בשני תיקי המעצר, ביום 17.3.2020 הורה בית המשפט המחוזי על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נמחק, לבקשת בא-כוחו (החלטת השופט ע' פוגלמן מיום 26.3.2020 בבש"פ 2180/20).

5. ההליך העיקרי (ת"פ 61959-06-19; ת"פ 56127-02-20): ביום 17.7.2019 התקיים דיון הקראה. ביום 26.9.2019 ביקש בא-כוח המשיב דחייה למתן מענה לכתב האישום, מאחר שטרם הועבר לידי מלוא חומר החקירה. ביום 2.10.2019 הגישו בא-כוח המשיב ובא-כוח הנאשם 2 בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. ביום 12.11.2019 החליט בית המשפט לדחות את הבקשה, וציין כי ניתן יהיה לבחון את הבקשה בשלב מאוחר יותר. ערר שהוגש על ההחלטה לבית משפט זה התקבל חלקית (החלטת השופט ע' גרוסקופף בבש"פ 8165/19 מיום 12.12.2019). תשובת המשיב לכתב האישום הוגשה ביום 10.2.2020. ביום 16.1.2020 נקבעו מועדי הוכחות לימים 17.2.2020, 20.2.2020, 19.3.2020 ו-6.4.2020. ביום 17.2.2020 העד מטעם המדינה לא התייצב, ומועדי הוכחות שנקבעו לימים 20.2.2020 ו-19.3.2020 בוטלו.

ביום 23.2.2020 הוגש כתב האישום השלישי, וביום 15.3.2020 הורה בית המשפט על איחוד ההליכים בשני כתבי האישום. ביום 17.5.2020 נקבעו מועדי הוכחות לימים 24.5.2020 (מועד שבוטל לנוכח מצב החירום עקב מגפת הקורונה), 21.6.2020, 25.6.2020, 2.7.2020 ו-15.7.2020. בית המשפט הורה למשיב להגיש תשובה לכתב האישום השלישי עד ליום 7.6.2020, והורה למדינה להגיש תיק מוצגים מוסכם עד ליום 14.6.2020. בהמשך נקבעו מועדי הוכחות נוספים, לימים 26.7.2020, 30.7.2020,

3.8.2020, 6.8.2020 (להשלמת התמונה, יצוין כי על הנאשם 2 נגזרו 24 חודשי מאסר במסגרת הסדר טיעון).

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה נטען כי המעשים המיוחסים למשיב בכתבי האישום מקימים נגדו עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש; כי מסוכנות המשיב מתחדדת בשל עברו הפלילי, הכולל בין היתר הרשעה בעבירת סחיטה באיומים והונאה בכרטיסי חיוב; וכי לנוכח זאת ולנוכח התרשמות שירות המבחן, לא ניתן לתת במשיב אמון באופן שיאפשר לשחררו לחלופת מעצר.

בא כוח המשיב טען, בין היתר, כי בירור התיקים טרם החל ויהיה צורך בארכות נוספות; כי יש לקחת בחשבון שהמשיב היה נתון בסכנת הרשעה נוכח כתב האישום שבוטל -קטע הושמט-; כי לאור זאת יש ליתן לחזקת החפות משקל של ממש, בהינתן שהעבירה של הדחת עד מיוחסת לו כלפי הקטינה; כי המשיב עמד בקשר עם הקטינה במהלך מעצרו; כי ניתן לחזור למתכונת של מעצר בפיקוח אלקטרוני, והפעם תוך איסור מפורש על יצירת קשר עם הקטינה והמתלוננים; וכי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב.

7. כידוע, כאשר בית המשפט דן בבקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לאזן בין זכותו החוקתית של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות העומדת לו ככל שלא הורשע, לבין האינטרס של הגנה על בטחון הציבור בכלל, ועל קורבנות העבירה בפרט. במסגרת זו, יש לאזן בין שתי קבוצות שיקולים, על דרך של "מקבילית כוחות". מצד אחד, יש לשקול את עצמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם והחשש להימלטות ולשיבוש הליכי משפט. מצד שני, תישקל עצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, אשר נובעת בין היתר ממשך הזמן שהוא נתון במעצר, מקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו ומהצפי להימשכותם.

8. אין להקל ראש בעבירות המיוחסות למשיב. כתב האישום הראשון מגולל מעשי שוד מתוכננים שלמשיב מיוחסת מעורבות פעילה בהם. כתב האישום השלישי מייחס למשיב איומים כלפי עדת תביעה, בניסיון למנוע ממנה להעיד נגדו, וזאת בעודו נתון במעצר באיזוק אלקטרוני, מה שמעלה ספק לגבי האפשרות ליתן אמון במשיב. המשיב הורשע בעבר בעבירות של הונאה בכרטיסי חיוב, סחיטה באיומים והפרת הוראה חוקית, ונדון לעונשי מאסר בפועל בני שישה וארבעה חודשים. מתסקירי המעצר שהוגשו בעניינו של המשיב עולה כי הוא נוטה להשליך את האחריות למצבו ולהסתבכויותיו על גורמים אחרים.

9. השאלה הטעונה הכרעה היא האם מעצר בפיקוח אלקטרוני, בצירוף מפקחים ובטחונות נוספים, יוכל להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת החשש מפני הימלטות ושיבוש הליכי משפט, ברמה "סבירה" או "מתקבלת על הדעת" (בש"פ 1216/19 מדינת ישראל נ' שאול פרץ, בפסקה 8 (21.2.2019); בש"פ 3648/14 מדינת ישראל נ' עביד (22.5.2014)).

לא אכחד, המקרה שלפנינו הוא גבולי. אל מול השיקולים שהוצגו לעיל ונזקפים לחובת המשיב, יש להתחשב בכך שאנו מצויים כיום כ-11 חודשים לאחר הגשת כתב האישום הראשון, אך שלב ההוכחות במשפט טרם החל, במידה רבה שלא בעטיו של המשיב. אמנם נקבעו מועדי הוכחות לחודשים הקרובים, אך אין זה ברור מתי יסתיים המשפט. כמו כן, לאחר תשעה חודשים שהעביר המשיב מאחורי סורג ובריח במהלך השנה האחרונה, ולאחר שעמד בשעתו על סף החלטה לקביעת "חלונות התאוררות" עת שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, יש להניח שהפנים את לקחו ויימנע מהפרת תנאים מגבילים שיוטלו עליו, שאם יפר תנאים אלו, לא תינתן לו הזדמנות נוספת. לכך יש להוסיף ששירות מבחן התרשם לחיוב מהמפקחות שהוצעו בשעתו, דודותיו של המשיב.

10. מכלול השיקולים מטה אפוא את הכף להחזיר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף מפקחים ובטחונות.

אשר על כן, אני מורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי, שיקבע את התנאים המגבילים למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, על פי שיקול דעתו. על מנת שלא להכניס את בית המשפט המחוזי לסדר זמנים דוחק, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 45 ימים החל מיום 11.6.2020 או עד למתן החלטה אחרת או עד למתן פסק דין בת"פ 61959-06-19 ות"פ 56127-02-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה ביום, כ"ד בסיון התש"ף (16.6.2020).

תוקנה ביום, כ"ט בסיון התש"ף (21.6.2020).

